

Aleksander Fredro

Paweł i Gawęł

w reżyserii Alicji Żak

OSOBY:

Paweł – wysoki brunet, włosy nienagannie uczesane, blada twarz, spodnie wyprasowane na kant, biała koszula, wiek około 12 lat.

Gawęł – niski, puszysty chłopiec o rudych, kędzierzawych włosach, sporo piegów na twarzy, spodnie w kolorowe paski, żółta koszula i czerwone szelki, wiek ok. 14 lat.

AKT I

scena I

Scena podzielona na pół, na lewej połowie panuje bałagan, porozrzucone krzesła, zerwane firanki, obrazy wiszą krzywo, dywan podwinięty do góry z zadartym rogiem, stół bez jednej nogi, wywrócony wazon z kwiatami, tapeta ze ściany do połowy zerwana, Gawęł biega po całym swoim mieszkaniu, raz na czworaka, raz się czołga, wywracając przy tym wszystko, skacze, krzyczy, udaje różne zwierzęta. Druga połowa, mieszkanie Pawła, czysto, spokojnie, Paweł jest załamany hałasem wywołanym przez Gawęła. Przychodzi do niego do mieszkania

PAWEŁ

błagalnie

Zmiłuj się waćpan, poluj ciszej nieco, bo mi na górze szyby z okien lecą.

GAWEŁ

nie przestając swawolić

Wolność, Tomku, w swoim domku.

Paweł wrócił zrezygnowany do siebie, chłopcy w obydwu mieszkaniach kładą się do łóżek, na scenie zapada ciemność (noc)

scena II

Po jakimś czasie światło znów się zapala, Gawęł chrapie, śpiąc w byle jak poślanym łóżku z szeroko otwartą buzią i kołdrą do połowy leżącą na ziemi. Paweł w ładnie i równo zaślanym łóżku przebudza się, siada i przeciąga się ziewając, udaje, że odkręca wodę w umywalce i zalewa mieszkanie, siada na komodzie z wędką i zaczyna łowić. Na śpiącego Gawęła zaczyna kapać woda, wstaje przestraszony i pędzi do Pawła, puka, ale drzwi są zamknięte, patrzy przez dziurkę od klucza

GAWEŁ

głośno z przerażeniem

Co waćpan robisz?

PAWEŁ

niczym się nie przejmując

Ryby sobie łowię.

GAWEŁ

krzyczy głośno

Wolność, Tomku, w swoim domku.

KURTYNA ZAPADA